

01.03.2015 – 2. neděle postní – cyklus B

Čtení

Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 - Žl 116,10+15.16-17.18-19 - Řím 8,31b-34 - Mk 9,2-10

Text evangelia pro děti

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbledl - žádný bělič na světě by ho nedovedl tak vybělřit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: "Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?" Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: "To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!" Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená "vstát z mrtvých".

Slova k vysvětlení

Mojžíš a Eliáš: dva velcí prorokové Starého Zákona – oba dostali od Boha zvláštní úkol: Mojžíš vyvedl židovský národ z egyptského otroctví a Eliáš učil Židy důvěřovat Bohu (někteří se totiž klaněli bůžkům vyrobeným z hlíny nebo jiných materiálů a zapomínali na pravého Boha)

Syn člověka: v evangeliu je tak označován Ježíš; jde o zvláštní „titul“, který naznačuje, že Ježíš je slíbený Mesiáš (Spasitel). Židé tento titul znali z knihy proroka Daniela.

Vstát z mrtvých: člověku, který zemřel, Bůh daruje nový život a on již nikdy nezemře; to platilo i pro Ježíše, který je nejen Božím Synem, ale také člověkem

Zamyšlení pro práci s dětmi

Komentář k evangeliu: Ježíš s učedníky vystoupal na horu. Hora bývá ve Starém Zákoně místem, na kterém se Bůh setkává s člověkem. Když Petr, Jakub a Jan viděli Ježíše proměněného, pochopili, že je poslaný od Boha, že se jim právě ukázala jeho sláva. Bůh svým hlasem z oblaku potvrdil, že Ježíš je Boží Syn, a vyzval učedníky, aby poslouchali, co Ježíš říká. Bylo jim v tu chvíli tak dobře, že Petr – jako šťastný člověk – hned navrhl zůstat a postavit stany. Ježíš však ještě nedokončil své dílo. Naznačil svým učedníkům, že ho v tom nemůže zastavit ani smrt. Učedníci jeho slovům „vstát z mrtvých“ ještě nerozuměli, ale cestou o nich přemýšleli. Ježíš věděl, že mu někteří lidé neuvěří a nechají ho zemřít, proto chtěl, aby mu uvěřili jeho učedníci, kteří se později stanou svědky jeho vzkříšení a následovníky v hlásání radostné zvěsti (evangelia). Prožitek na hoře přivádí učedníky k hlubšímu poznání Ježíše.

Poselství textu o spáse: Slyšeli jsme, co Bůh prohlásil o svém Synu. Můžeme mu plně důvěřovat a učit se s vírou přijímat, co se stane i v našem životě.

Souvislost s liturgií: Při slavnostní liturgii v kostele většinou zapálíme více svíci než obvykle. Celý prostor jakoby září slávou – radostí z toho, co právě slavíme (např. Ježíšovo zmrtvýchvstání o Velikonocích). Také kněz se obleče do krásného bílého ornátu, který ve všední dny nenosí, a který je někdy bohatě zdobený zlatou výšivkou. Kněžské roucho také jakoby vyzařuje radost z Boží přítomnosti mezi námi v den, kdy slavíme nějakou velmi důležitou a krásnou událost, která nás ujišťuje o tom, že Bůh je mezi námi přítomný a mluví k nám.

Plnější smysl – aktualizace poselství pro náš život: Dnes nemusíme vystoupat na vysokou horu, abychom se setkali s Bohem. Kde se setkáváme s Bohem? Když se modlíme, může se nám stát něco podobného, co prožili učedníci – Bůh nám dá nahlédnout do svého plánu. Modlit se můžeme při každé chvíli, doma i při mši svaté. Bůh je ale nejlépe slyšet, když sami nevytváříme žádný hluk a soustředíme se na něj.

3 – 6 let

Jezdíváte s rodiči na hory? V zimě možná už začínáte lyžovat, nahoru vás vyveze lyžařský vlek a dolů to pěkně sviští. A co v létě? Pokud chceme zažít krásný rozhled do kraje, musíme na horu vystoupat. Stoupat vzhůru je namáhavé. Také před výstupem pamatujeme, abychom si vzali dost tekutin, svačinu, dobré boty, mapu... Ježíš vystoupal na horu a vzal s sebou své tři učedníky. Proč tam s nimi šel? Chtěli se rozhlédnout po kraji? Chtěli zažít dobrodružství v přírodě? Ježíš chtěl, aby jeho učedníci prožili krásu Boží přítomnosti: On je Boží Syn, a i když přijdou těžké chvíle, víme, komu máme věřit. Bůh je stále s námi.

6 – 9 let

Co znamená vidět někoho „v novém světle“? Může se nám stát, že nějaké náhlé, nové, překvapivé setkání nám pomůže vidět kamaráda najednou úplně jinak. Dosud jsi vnímal(a) Adélku jako jednu z deseti spolužaček ve vaší třídě. Jednou v sobotu jsi jel(a) s rodiči na výlet a zastavili jste se na známém hradě. Právě tam probíhaly rytířské turnaje. Sledujete malou tanečnici vysoko nad zemí, a hle, to je přece Adélka! Jak je šikovná, ohebná, jak jí to sluší... V pondělí ve škole pak vidíte spolužačku úplně jinak, jakoby proměněnou. Při každém setkání s Ježíšem ho můžeme poznat více, více mu porozumět a vidět ho v novém světle. To nám pomůže mu důvěřovat v každé situaci, protože Ježíš vstal z mrtvých a je stále s námi.

9 – 14 let

V 1. čtení vnímáme, jak Abrahám plně věří Bohu: jde a připravuje oběť svého milovaného syna Izáka. Toho syna, ze kterého má vzejít potomstvo tak četné, kolik hvězd je na nebi a písku na mořském břehu (srv. Gn 22,17). Abrahám Bohu věří, že naplní slovo, které mu dal. I přes tuto – lidsky nepřekonatelnou – překážku. V evangeliu Ježíš připravuje učedníky na to, že bude trpět a zemře, ale vstane z mrtvých. Ježíš chtěl učedníkům ukázat slávu Boha, aby pak ve chvílích utrpení pevně Bohu věřili. Co je pro nás překážkou v plné důvěře Bohu?

Aktivita

3 – 6 let

Pomůcky: čtvrtky, voskovky, modelína, párátko, lepicí páska, mapy na ukázkou

Nejdříve dětem ukážeme nějaké jednoduché mapy Izraele (viz Biblický atlas nebo jiné). Velmi stručně jim řekneme, že na mapě vidíme území, které má nějakou barvu (nebo více barev – jsou tam hory, pouště, lesy, vody). Je to země, kde se narodil Boží Syn Ježíš, žil tam, zemřel a vstal z mrtvých. Děti pak na svoji čtvrtku nakreslí také nějaký tvar „území“ a vybarví ho podle své fantazie. Potom na jiný papír nakreslí hvězdu, kříž a sluníčko. Tyto tvary by měly být menší (jako symboly). Pomůžeme je dětem vystříhnout a připevnit k párátku. Pak děti z modelíny vytvoří 3 kuličky, do ní zapíchnou své tři symboly a umístí je do své mapy. Na závěr si s dětmi mapy prohlížíme a vysvětlíme, proč v nich máme hvězdu, kříž a slunce. Pokud budou děti samy chtít odpovídat, necháme je. (Hvězda je místo narození Ježíše, kříž je místo, kde Ježíš zemřel na kříži, slunce je místo, kde vstal z mrtvých.)

6 – 9 let

Pomůcky: starý dřevěný rám (nebo rám vytvoříme z kartonu aj.)

Dnes se na sebe podíváme jakoby „v jiném světle“. Dva dobrovolníci podrží dřevěný rám. Ostatní stojí před nimi, aby dobře viděli, co/kdo se „v rámu“ objeví. Postupně prochází každé dítě (dobrovolně), chvíli se za rámem zastaví, podívá se na ostatní před sebou, a pokračuje. Následuje další, až se všichni vystřídáme, včetně těch, kdo drželi rám. V této chvíli si sedneme do kroužku a zkusíme se zamyslet: Jak bych mohl/a druhého příjemně překvapit, že by mě viděl jakoby „v jiném světle“? (přinesla bych katechetce květinu - šel bych za kamarády, jestli si půjdou zahrát fotbal - uklidil bych si v pokojíčku, tím bych mamku potěšil – učesala bych kamarádce francouzský cop, protože ona ho neumí atd.) Nyní přistupujeme jednotlivě opět „za rám“ a pantomimicky ukážeme tuto situaci. Ostatní hádají, čím bych je příjemně překvapil/a a potěšil/a.

9 – 14 let

Pomůcky: různý novinový papír, průhledná lepicí páska, párátko, barevné papíry, tužky

Krátká motivace k aktivitě: Když stoupáme vzhůru na vysokou horu – ač sto procentně víme, že nás čeká vrchol, euforie, nádherný výhled, zasloužený odpočinek – přepadá nás někdy při výstupu nedůvěra, skepse, únava. Podobné je to s následováním Ježíše. Všechno se nám může zdát jednoduché, ale pak přijdou překážky, těžkosti, nemoci, smrt. Zůstaneme uprostřed cesty na vrchol? Vrátime se? Budeme pokračovat až do konce?

Z novinového papíru zmačkáním vytvoříme „vysokou horu“. Oblepíme ji průhlednou lepicí páskou, aby dobře držela tvar. Bude pro nás představovat cestu životem za Ježíšem (v novinách je obsaženo ledacos, podobně jako v našich životech). Z barevných papírů vystřihneme trojúhelníky (směrovky). Zamyslíme se, co nám v cestě za Ježíšem pomáhá, a napíšeme to (slovo, věta) na směrovku. K ní připevníme párátko a hotovou „vlaječku“ zapíchneme na nějaké místo na papírové hoře. Všechny vlaječky jsou jakoby „základní tábory“ nebo „občerstvovací stanice“ na cestě za Pánem.

Obrázek

To je můj milovaný Syn!